

forskellen. Det er de frivillige organisationers vilje til at samarbejde med det offentlige, der gør forskellen. At der så ydermere er sket et fald i antallet af kommuner, der har en frivillighedspolitik, gør det endnu mere tankevækkende, at der skulle være nogen form for naturlighed på spil.

Det synes ganske klart, at de kommuner, som faktisk bruger § 115-midlerne til det oprindelige formål og nogle endda mere til, er også kommuner med en frivillighedspolitik. Der, hvor man ikke har en frivillighedspolitik, opfordrer vi til, at man får en, og det kan faktisk ikke gå hurtigt nok.

Derfor er det også ærgerligt, at de otte meget velbesøgte regionale møder ikke havde en særlig stærk kommunal repræsentation, i hvert fald ikke dem alle sammen, for dialogen mellem det frivillige Danmark og det kommunale Danmark forudsætter, at man deltager, det forudsætter måske også, at man rent faktisk er fysisk til stede og ikke kun har dialogen på andre måder.

Vi opfordrer også kommunerne til at gå i dialog med de frivillige organisationer om at formulere lokale chartre med en opfølgning til den lokale frivillighedspolitik og i forlængelse heraf afsøge mulighederne for at indgå partnerskabsaftaler. Den frivillighedspolitik, der er formuleret i en dialog og i et samspil, bliver et helt andet afsæt for partnerskaber end en frivillighedspolitik, der er formuleret af kommunen alene.

Det er også afgørende for os, at partnerskabsaftaler ikke er en måde at omgå økonomiske nedskæringer på eller et forsøg på at kompensere for lave normeringer. Partnerskaber må ses som en mulighed for at forny en ydelse og et samvær og vil ofte være en investering i både tid og penge.

Fra Folketingets side bør vi tilsvarende være med til at skrælle de barrierer væk, der måtte være. For selv om reglerne er blevet bedre, er det jo stadig væk sådan, at mange mennesker oplever, at de, når de er på overførselsindkomst af forskellig karakter, ikke længere har fritid. De oplever, at der er en barriere for, hvad de faktisk kan gøre. Vi håber meget, at vi i løbet af foråret kan følge op på det radikale beslutningsforslag om ændringer på dette område.

Samtidig håber vi også, at en fortsættelse af § 115-redegørelsen vil være med til at kaste lys over, hvad der faktisk foregår på området, og vi glæder os meget til at se konkrete partnerskaber lokalt.

Kontaktudvalget har et arbejde i gang, som tegner meget lovende i forhold til, hvad det er for nogle overvejelser, man skal gøre sig. Hvad skal de frivillige sociale organisationer overveje? Hvad skal den kommunale forvaltning overveje? Hvad skal medarbejdere og faglige organisationer overveje, og hvordan inddrages brugere og borgere?

Grundlaget for at skabe en fælles kultur i gensidig respekt og balance er med charteret til stede. Det, der er meget afgørende, er, at vi også fra Folketingets side holder fokus, understøtter det lokale arbejde og fjerner de barrierer, som vi kan fjerne, for at det faktisk giver mening og bliver til virkelighed i det glade danske landskab.

Line Barfod (EL):

Det frivillige arbejde er fuldstændig afgørende for, at det danske samfund hænger sammen. Det har været afgørende for, at vi har fået opbygget det velfærdssamfund, vi har, og det vil også være afgørende, hvis vi skal udvikle velfærdssamfundet i stedet for at afvikle det, som visse kræfter er i gang med. Jeg håber, at vi kan fortsætte med at have en god sammenhæng mellem frivilligt arbejde og det, det offentlige står for.

Det, der er helt afgørende, er at huske, at det frivillige arbejde altid kun er noget ekstra; det er altid noget andet end det, det offentlige skal komme med. De ydelser, som borgerne har krav på, skal de have fra det offentlige. Det er ikke de frivillige, der skal komme med dem, for så kan det gå galt både i forhold til den konkrete frivillige og i forhold til grænserne for, hvad det er, borgerne kan kræve, og hvor de kan kræve det henne.

Hvis de frivillige pludselig på plejehjem, sygehus eller andre steder kommer ind og skal tage sig af borgerne og dermed udfylde noget af det, som ellers er de offentligt ansattes arbejde, hvad sker der så, hvis det går galt? Hvem kræver man erstatning hos? Hvad med magtanvendelsesregler osv.? Der er alt for mange gråzoner, som vi ikke skal ud i.

Kl. 16.10

Derfor er det utrolig vigtigt at holde fast i, at de frivillige leverer noget ekstra, at de giver den ekstra omsorg, den ekstra hjælp.

Derfor er det også meget relevant, at vi her får diskussionen om, at det ikke er smart, at institutionerne selv går ud og rekrutterer frivillige, men at vi netop har de frivillige organisationer, der kan være med til at opsætte nogle retningslinjer for, hvad det er for nogle opgaver, de fri-